

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

31. května 2018*

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Sýrii – Zmrazení finančních prostředků – Zneužití pravomoci – Zásada řádné správy – Zásada překážky věci rozsouzené – Porušení článku 266 SFEU – Zjevně nesprávné posouzení – Základní práva – Proporcionalita – Zásada zákazu diskriminace“

Ve věci T-461/16,

Khaled Kaddour, s bydlištěm v Damašku (Sýrie), zastoupený V. Davies a V. Wilkinson, solicitors, a R. Blakeyem, barrister,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, původně zastoupené J. Bauerschmidtem a G. Étienne, poté J. Bauerschmidtem a S. Kyriakopoulou, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2016, L 141, s. 125), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2016/840 ze dne 27. května 2016, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2016, L 141, s. 30), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobce,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, I. Labucka a I. Ulloa Rubio (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. listopadu 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobce, Khaled Kaddour, je podnikatelem syrské státní příslušnosti, jenž provozuje obchodní činnost zejména v oblasti tabáku a automobilového průmyslu.
- 2 Rada Evropské unie, která důrazně odsoudila násilné potlačení pokojných protestních akcí, k němuž došlo v Sýrii, a vyzvala syrské orgány, aby namísto použití síly zachovávaly zdrženlivost, přijala dne 9. května 2011 rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2011, L 121, s. 11). Vzhledem k vážnosti situace zavedla Rada zbrojní embargo, zákaz vývozu materiálu, který může být použit k vnitřním represím, omezení vstupu na území Evropské unie a zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů některých osob a subjektů odpovědných za násilné represe proti civilnímu obyvatelstvu v Sýrii.
- 3 Jména osob odpovědných za násilné represe proti civilnímu obyvatelstvu v Sýrii a jména a názvy fyzických či právnických osob a subjektů s nimi spojených jsou uvedeny v příloze rozhodnutí 2011/273. Na základě čl. 5 odst. 1 tohoto rozhodnutí může Rada na návrh členského státu nebo vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku uvedenou přílohu změnit. Jméno žalobce v ní nebylo uvedeno.
- 4 Vzhledem k tomu, že určitá omezující opatření přijatá vůči Syrské arabské republice spadají do působnosti SFEU, přijala Rada nařízení (EU) č. 442/2011 ze dne 9. května 2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2011, L 121, s. 1). Toto nařízení je v zásadě totožné s rozhodnutím 2011/273, ale stanoví možnost uvolnit zmrazené finanční prostředky. Seznam osob, subjektů a orgánů, které jsou buď uznány odpovědnými za represe, nebo jsou s těmito odpovědnými subjekty spojeny, který je uveden v příloze II uvedeného nařízení, je totožný se seznamem obsaženým v příloze rozhodnutí 2011/273. Jméno žalobce v něm tedy nebylo uvedeno. Podle čl. 14 odst. 1 a 4 nařízení č. 442/2011 platí, že pokud Rada rozhodne o tom, že se na fyzickou nebo právnickou osobu, subjekt či orgán mají vztahovat dotčená opatření, změní odpovídajícím způsobem přílohu II, a kromě toho seznam uvedený v této příloze pravidelně přezkoumává, a to alespoň jednou za 12 měsíců.

K prvotnímu zápisu jména žalobce na seznamy osob dotčených omezujícími opatřeními

- 5 Prováděcím rozhodnutím 2011/367/SZBP ze dne 23. června 2011, kterým se provádí rozhodnutí 2011/273 (Úř. věst. 2011, L 164, s. 14), změnila Rada rozhodnutí 2011/273 zejména za účelem toho, aby se dotčená omezující opatření vztahovala i na další osoby a subjekty. Jméno žalobce bylo uvedeno na řádce 6 tabulky v části A přílohy týkající se osob, na které se vztahuje uvedené prováděcí rozhodnutí, jakož i datum zápisu jeho jména na dotčený seznam, v daném případě 23. červen 2011, a následující důvody:

„Obchodní partner Mahera Assada [Máhera al-Asáda], poskytuje režimu finanční prostředky.“
- 6 Téhož dne přijala Rada na základě čl. 215 odst. 2 SFEU a rozhodnutí 2011/273 prováděcí nařízení (EU) č. 611/2011, kterým se provádí nařízení č. 442/2011 (Úř. věst. 2011, L 164, s. 1). V tomto nařízení bylo jméno žalobce uvedeno na řádce 6 tabulky v příloze uvedeného prováděcího nařízení spolu se stejnými údaji a stejným odůvodněním jako v příloze prováděcího rozhodnutí 2011/367.
- 7 V rozhodnutí 2011/782/SZBP ze dne 1. prosince 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii a o zrušení rozhodnutí 2011/273 (Úř. věst. 2011, L 319, s. 56) dospěla Rada k názoru, že vzhledem k závažnosti situace v Sýrii je nezbytné zavést další omezující opatření. V zájmu jasnosti byla opatření stanovená rozhodnutím 2011/273 a dodatečná opatření včleněna do jediného právního nástroje. Rozhodnutí

2011/782 stanoví v článku 18 omezení vstupu na území Unie a v článku 19 zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů osob a subjektů, jež jsou uvedeny v jeho příloze I. Jméno žalobce bylo uvedeno na řádce 29 tabulky v příloze I týkající se osob, na které se vztahuje uvedené rozhodnutí spolu se stejnými údaji a stejným odůvodněním jako v příloze prováděcího rozhodnutí 2011/367.

- 8 Dne 26. prosince 2011 podal žalobce k Tribunálu žalobu znějící na zrušení rozhodnutí 2011/273, 2011/782 a nařízení č. 442/2011, jak byla provedena nebo pozměněna do data podání žaloby, v rozsahu, v němž se ho tyto akty týkaly. Tato žaloba byla zapsána v rejstříku kanceláře Tribunálu pod číslem T-654/11.
- 9 Nařízení č. 442/2011 bylo nahrazeno nařízením Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011 (Úř. věst. 2012, L 16, s. 1). Jméno žalobce bylo uvedeno na řádce 29 tabulky v příloze II posledně uvedeného nařízení se stejnými údaji a stejným odůvodněním jako v příloze prováděcího rozhodnutí 2011/367.
- 10 Rozhodnutím Rady 2012/739/SZBP ze dne 29. listopadu 2012 o omezujících opatřeních vůči Sýrii a o zrušení rozhodnutí 2011/782 (Úř. věst. 2012, L 330, s. 21) byla předmětná omezující opatření včleněna do jediného právního nástroje. Jméno žalobce bylo uvedeno na řádce 28 tabulky v příloze I rozhodnutí 2012/739, spolu se stejnými údaji a stejným odůvodněním jako v příloze prováděcího rozhodnutí 2011/367.
- 11 Rozhodnutí Rady 2013/185/SZBP ze dne 22. dubna 2013, kterým se provádí rozhodnutí 2012/739 (Úř. věst., L 111, s. 77), aktualizovalo seznam osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, který byl uveden v příloze I rozhodnutí 2012/739. Jméno žalobce bylo uvedeno na řádce 28 tabulky v této příloze I, spolu se stejnými údaji a stejným odůvodněním jako v příloze prováděcího rozhodnutí 2011/367.
- 12 Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 363/2013 ze dne 22. dubna 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 (Úř. věst., L 111, s. 1), obsahovalo stejné údaje a stejné odůvodnění jako příloha prováděcího rozhodnutí 2011/367.
- 13 Dne 31. května 2013 přijala Rada rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2013, L 147, s. 14). Jméno žalobce bylo uvedeno na řádce 28 tabulky v příloze I uvedeného rozhodnutí se stejnými údaji a stejným odůvodněním jako v příloze rozhodnutí 2011/367.
- 14 V návrhu na úpravu došlém kanceláři Tribunálu dne 22. a 28. června, 23. a 31. července 2012, jakož i ve dnech 7. ledna a 24. června 2013 se žalobce domáhal zrušení zejména nařízení č. 36/2012, rozhodnutí 2012/739, prováděcího rozhodnutí 2013/185, prováděcího nařízení č. 363/2013 a rozhodnutí 2013/255 v rozsahu, v němž se ho tyto akty týkaly.
- 15 Rozsudkem ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour v. Rada (T-654/11, nezveřejněný, dále jen „rozsudek Kaddour I“, EU:T:2014:947) Tribunál vyhověl žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se dopustila Rada, když zapsala jméno žalobce na seznamy osob dotčených omezujícími opatřeními. Tribunál dospěl k závěru, že spis Rady neobsahoval žádný důkaz, který mohl podložit tvrzení, že žalobce udržoval pracovní vazbu s Máherem al-Asádem nebo poskytoval finanční podporu syrskému režimu. Tribunál proto žalobě žalobce částečně vyhověl a zrušil nařízení č. 36/2012, prováděcí nařízení č. 363/2013 a rozhodnutí 2013/255 v rozsahu, v němž se ho týkala, s účinkem ode dne 23. ledna 2015. Tato žaloba byla prohlášena za nepřípustnou v části, v níž směřovala proti dalším aktům.
- 16 Rada nepodala kasační opravný prostředek proti rozsudku ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947).

K opětovnému zápisu a ponechání jména žalobce na seznamech osob dotčených omezujícími opatřeními

- 17 Dne 26. ledna 2015 přijala Rada prováděcí rozhodnutí 2015/117/SBZP, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255 (Úř. věst. 2015, L 20, s. 85). Téhož dne přijala prováděcí nařízení (EU) 2015/108, kterým se provádí nařízení č. 36/2012 (Úř. věst. 2015, L 20, s. 2). Těmito akty bylo jméno žalobce opět zapsáno na dotčené seznamy.
- 18 Konkrétně bylo jméno žalobce opět zapsáno na řádce 28 tabulky obsahující dotčené seznamy, nadepsané „A. Osoby“, přičemž tento opětovný zápis byl založen na následujícím odůvodnění:
- „Významný syrský podnikatel, blízký spolupracovník Mahira al-Assada [Máhera al-Asáda], klíčové postavy syrského režimu. Khalid Qaddur [Khaled Kaddour] má prospěch ze syrského režimu a podporuje jej a je spojen s osobami, jež mají z tohoto režimu prospěch a podporují jej.“
- 19 Dne 27. března 2015 podal žalobce k Tribunálu žalobu znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí 2015/117 a prováděcího nařízení 2015/108 v rozsahu, v němž se ho tyto akty týkaly. Tato žaloba byla zapsána v rejstříku kanceláře Tribunálu pod číslem T-155/15.
- 20 Dne 12. října 2015 přijala Rada rozhodnutí 2015/1836/SZBP, kterým se mění rozhodnutí 2013/255 (Úř. věst. 2015, L 266, s. 75). Téhož dne přijala nařízení (EU) 2015/1828, kterým se mění nařízení (EU) č. 36/2012 (Úř. věst. 2015, L 266, s. 1). Tyto akty stanovily omezení vstupu na území nebo průjezdu přes území členských států a zmrazení finančních prostředků „přední[ch] podnikatel[ů] působící[ch] v Sýrii“, jakož i „člen[ů] rodin Asadů a Machlúfů“, ledaže je „k dispozici dostatek informací o tom, že nejsou či již dále nejsou s režimem spjatý“.
- 21 Dopisem ze dne 18. března 2016, zaslaným zástupcům žalobce ve věci T-155/15, Rada informovala žalobce o svém úmyslu změnit odůvodnění zápisu jeho jména na dotčené seznamy po přezkumu uvedeného zápisu. Rada žalobci stanovila lhůtu pro případná vyjádření.
- 22 Dopisem ze dne 13. dubna 2016 vyjádřili zástupci žalobce ve věci T-155/15 svůj nesouhlas s ponecháním žalobcova jména na dotčených seznamech.
- 23 Dne 27. května 2016 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2016/850, kterým se mění rozhodnutí 2013/255 (Úř. věst. 2016, L 141, s. 125). Téhož dne přijala prováděcí nařízení (EU) 2016/840, kterým se provádí nařízení č. 36/2012 (Úř. věst. 2016, L 141, s. 30). Těmito akty (dále jen společně „napadené akty“) bylo jméno žalobce ponecháno na dotčených seznamech.
- 24 Konkrétně bylo jméno žalobce ponecháno na řádce 28 tabulky v příloze obsahující dotčené seznamy, nadepsané „A. Osoby“, spolu s následujícím odůvodněním:
- „Přední syrský podnikatel vlastní podíly nebo působící v odvětví telekomunikací, ropném a plastikářském průmyslu a mající úzké obchodní vztahy s Máherem al-Asádem. Prostřednictvím svých obchodních činností má prospěch ze syrského režimu a podporuje jej. Spolupracovník Máhera al-Asáda, a to i prostřednictvím obchodních činností.“
- 25 Dopisem ze dne 30. května 2016 sdělila Rada zástupcům žalobce ve věci T-155/15, která byla tehdy projednávána, nové odůvodnění na podporu zařazení žalobce na dotčené seznamy a zaslala jim spis obsahující důkazy na podporu zachování uvedeného zařazení.
- 26 Dopisem ze dne 6. července 2016 noví zástupci žalobce informovali Radu o tom, že napříště zastupují žalobce a požádali ji, aby zrušila zápis jména žalobce na dotčených seznamech.

- 27 Dopisem ze dne 26. července 2016, zaslaným novým zástupcům žalobce, Rada na jejich dopis ze dne 6. července 2016 odpověděla a doručila jim kopii napadených aktů, jakož i dokumentaci na podporu těchto aktů.
- 28 Rozsudkem ze dne 26. října 2016, Kaddour v. Rada (T-155/15, nezveřejněný, dále jen „rozsudek Kaddour II“, EU:T:2016:628), Tribunál zamítl žalobu podanou žalobcem proti prováděcímu rozhodnutí 2015/117 a prováděcímu nařízení 2015/108 v rozsahu, v němž se ho tyto akty týkaly. Tribunál dospěl k závěru, že opětovný zápis jeho jména na dotčené seznamy byl odůvodněn skutečností, že Rada předložila soubor přesných a shodujících se nepřímých důkazů, které ukazovaly, že si žalobce zachoval vazby s některými klíčovými postavami syrského režimu, jako je Máher al-Asád, podle čl. 28 odst. 1 rozhodnutí 2013/255 a čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 36/2012.
- 29 Žalobce nepodal kasační opravný prostředek proti rozsudku ze dne 26. října 2016, Kaddour II (T-155/15, nezveřejněný, EU:T:2016:628).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 30 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. srpna 2016 podal žalobce projednávanou žalobu.
- 31 Dne 28. listopadu 2016 doručila Rada kanceláři Tribunálu žalobní odpověď.
- 32 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené akty;
 - uložit Radě náhradu nákladů řízení.
- 33 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu v plném rozsahu;
 - podpůrně, v případě, že Tribunál zruší omezující opatření přijatá vůči žalobci, nařídil, že účinky rozhodnutí 2016/850 jsou zachovány v rozsahu, v němž se týkají žalobce, do doby, než dojde ke zrušení prováděcího nařízení 2016/840;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 34 Úvodem je třeba poukázat na to, že rozhodnutí 2016/850 bylo přijato na základě článku 29 SEU, který svěřuje Radě pravomoc přijímat rozhodnutí, která vymezují přístup Unie ke konkrétní otázce zeměpisné nebo tematické povahy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. září 2013, Anboubá v. Rada, T-592/11, nezveřejněný, EU:T:2013:427, bod 41).
- 35 Rovněž na základě článku 29 SEU přijala Rada rozhodnutí 2015/1836, podle kterého přední podnikatel působící v Sýrii představuje právní kritérium umožňující použití omezujících opatření.
- 36 Bod 6 odůvodnění rozhodnutí 2015/1836 totiž uvádí:

„Rada dospěla k závěru, že vzhledem k tomu, jak těsně syrský režim kontroluje hospodářství, je úzký okruh předních podnikatelů působících v Sýrii schopen udržet si svůj status pouze v situaci, kdy jsou úzce napojeni na tento režim, využívají jeho podpory a mají v jeho rámci vliv. Rada se domnívá, že by

měla stanovit omezující opatření s cílem uložit omezení vstupu a zmrazit veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, jež náleží těmto předním podnikatelům působícím v Sýrii, jak je určila Rada a jsou uvedeni v příloze I, nebo jsou jimi vlastněny, drženy či kontrolovány, aby se těmto osobám zabránilo v poskytování materiální či finanční podpory režimu, a prostřednictvím jejich vlivu zvýšit tlak na režim samotný, aby změnil své represivní politiky.“

- 37 Stejně tak článek 27 a čl. 28 odst. 2 rozhodnutí 2013/255 ve znění rozhodnutí 2015/1836 stanoví omezení vstupu na území nebo průjezdu přes území členských států a zmrazení finančních prostředků „přední[ch] podnikatel[ů] působící[ch] v Sýrii“. Mimoto článek 27 a čl. 28 odst. 3 téhož rozhodnutí stanoví, že tyto osoby „se nezařadí na seznam osob a subjektů uvedený v příloze I nebo se na tomto seznamu neponechají, je-li k dispozici dostatek informací o tom, že nejsou či již dále nejsou s režimem spjaty, nemají na něj žádný vliv ani nepředstavují skutečné riziko obcházení“.
- 38 Žalobce na podporu žaloby předkládá v podstatě pět žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci a porušení zásady řádné správy, zásady překážky věci rozsouzené, jakož i právní jistoty a práva na účinný procesní prostředek. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 266 SFEU. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení základních práv, pokud jde o respektování dobré pověsti a pokojné užívání jeho majetku a porušení zásady proporcionality. Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady zákazu diskriminace.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zneužití pravomoci a porušení zásady řádné správy, zásady překážky věci rozsouzené, jakož i právní jistoty a práva na účinný procesní prostředek

- 39 První žalobní důvod se člení na tři výtky. Zaprvé žalobce tvrdí, že se Rada tím, že vůči němu zachovala sporná opatření, dopustila zneužití pravomoci. Zadruhé tvrdí, že Rada porušila zásadu řádné správy zakotvenou v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie z důvodu, že do dnešního dne neodstranila jeho jméno z dotčených seznamů. Zatřetí tvrdí, že Rada porušila jeho právo na účinný procesní prostředek a zásadu překážky věci rozsouzené v rozsahu, když Rada opětovně zapsala jeho jméno na tyto seznamy, třebaže Tribunál zrušil prvotní zápis uvedeného jména na tyto seznamy.

K první výtce vycházející ze zneužití pravomoci

- 40 Žalobce tvrdí, že Rada „zjevně zneužila svou pravomoc“ tím, že opětovně zapsala jeho jméno na dotčené seznamy, čímž tak obešla rozsudek ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947). Podle jeho názoru měla Rada proti tomuto rozsudku podat opravný prostředek namísto toho, aby opětovně zapsala jeho jméno na tyto seznamy na základě důvodů, které se v zásadě shodují s těmi, které Tribunál prohlásil za nepodložené. Kromě toho uvádí, že Rada ponechala zápis uvedeného jména na těchto seznamech na základě kritérií napojení na syrský režim a poskytování podpory tomuto režimu, která již byla Tribunálem prohlášena za neplatná. Kromě toho tvrdí, že i nová tvrzení Rady se opírala o skutečnosti, důkazy nebo okolnosti, které Tribunál shledal nedostatečnými a které měla Rada k dispozici již v době prvního zápisu jeho jména na tyto seznamy.
- 41 Rada s argumenty žalobce nesouhlasí.
- 42 Podle judikatury je akt stížen zneužitím pravomoci pouze tehdy, pokud se na základě objektivních, relevantních a shodujících se nepřímých důkazů ukáže, že byl přijat za výlučným nebo přinejmenším rozhodujícím účelem dosáhnout jiných cílů, než jsou uváděné cíle, nebo vyhnout se postupu zvláště upravenému Smlouvou pro vyrovnání se s okolnostmi daného případu (viz rozsudek ze dne 14. října 2009, Bank Mellī Iran v. Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 50 a citovaná judikatura). V projednávaném případě přitom žalobce nepředložil žádné důkazy, které by mohly prokázat, že Rada

přijetím napadených aktů sledovala jiný cíl než ukončit násilné represe syrského režimu proti civilnímu obyvatelstvu v Sýrii zmrazením finančních prostředků osob, jež mají prospěch z uvedeného režimu a podporují jej, v souladu s postupem stanoveným za tímto účelem Smlouvou o FEU a nařízením č. 36/2012.

- 43 Pokud jde zaprvé o argument žalobce, podle něhož Rada zjevně zneužila svou pravomoc tím, že vůči němu zachovala sporná opatření po dobu téměř pěti let navzdory skutečnosti, že byl prvotní zápis jeho jména na dotčené seznamy zrušen rozsudkem ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněno, EU:T:2014:947), je nutno jej odmítnout. Z bodu 93 uvedeného rozsudku totiž vyplývá, že Rada měla v rámci nového zkoumání možnost opětovně zapsat jméno žalobce na uvedené seznamy na základě dostatečně právně podložených důvodů.
- 44 Navíc je třeba připomenout, že podle čl. 32 odst. 1 a 3 nařízení č. 36/2012 platí, že pokud Rada rozhodne o tom, že se na fyzickou nebo právnickou osobu, subjekt či orgán mají vztahovat dotčená omezující opatření, změni odpovídajícím způsobem přílohu II nebo IIa uvedeného nařízení, a kromě toho že, jsou-li předloženy nové podstatné důkazy, Rada své rozhodnutí přezkoumá a dotčenou fyzickou osobu o této skutečnosti informuje. Mimoto podle odstavce 4 téhož článku přezkoumává Rada seznamy obsažené v těchto přílohách pravidelně a alespoň jednou za dvanáct měsíců. Z výše uvedeného vyplývá, že Rada má povinnost přezkoumávat dotčené seznamy a má právo, jsou-li předloženy nové podstatné důkazy, jak je tomu v projednávané věci, změnit odůvodnění nebo opětovně zapsat jméno žalobce na tyto seznamy. Vzhledem k tomu, že napadené akty jsou výsledkem přezkumu, který musí Rada provést ohledně opatření přijatých vůči žalobci, je třeba mít za to, že jednala v souladu s pravomocemi, které jí byly svěřeny.
- 45 Pokud jde zadruhé o argument žalobce, podle něhož odůvodnění uvedené Radou pro zařazení jeho jména na dotčené seznamy je téměř totožné s odůvodněním, na kterém byly založeny akty zrušené rozsudkem ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), je třeba tento argument odmítnout jako neopodstatněný. Jak vyplývá z bodu 64 rozsudku ze dne 26. října 2016, Kaddour II (T-155/15, nezveřejněný, EU:T:2016:628), rozhodnutí o opětovném zařazení jména na uvedené seznamy přijaté na základě totožných důvodů jako těch uvedených při prvním zařazení tohoto jména totiž může stačit k odůvodnění uvedeného opětovného zařazení, pokud důkazy předložené Radou uvedené důvody prokazují právně dostačujícím způsobem.
- 46 Kromě toho je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, je odůvodnění, které vyplývá z napadených aktů, zcela odlišné od odůvodnění uvedeného Radou v rámci aktů zrušených rozsudkem ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947). Jméno žalobce bylo totiž původně zařazeno na seznamy připojené k rozhodnutí 2011/273 a k nařízení č. 442/2011 z důvodu jeho partnerství s Máherem al-Asádem a jeho finanční podpory poskytované syrskému režimu (kritérium poskytování finanční podpory). Naproti tomu ponechání jména žalobce na dotčených seznamech je založeno na jeho postavení předního podnikatele (kritérium předního podnikatele působícího v Sýrii) a dále na úzkých obchodních vztazích, které udržuje s Máherem al-Asádem (kritérium napojení na režim). Z toho vyplývá, že z důvodu svých obchodních činností má podle napadených aktů prospěch z tohoto režimu a podporuje jej (kritérium napojení na režim a prospěch z něho).
- 47 Pokud jde zatřetí o argument žalobce, podle něhož se nová tvrzení Rady opírají o skutečnosti, důkazy nebo okolnosti, které Tribunál shledal nedostatečnými v rozsudku ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), je třeba konstatovat, že tato otázka se týká opodstatněnosti odůvodnění uváděného vůči žalobci. Tato argumentace tedy musí být v rozsahu, v němž je předkládána na podporu této výtky, odmítnuta jako irelevantní.
- 48 Vzhledem k předchozím úvahám je namíste první výtku prvního žalobního důvodu zamítnout.

K druhé výtce vycházející z porušení zásady řádné správy

49 Žalobce tvrdí, že Rada tím, že opětovně zařadila a ponechala jeho jméno na dotčených seznamech, porušila zásadu řádné správy zakotvenou v článku 41 Listiny základních práv. Podle jeho názoru nebyl jeho případ projednán nestranně a spravedlivě ani v přiměřené lhůtě. V tomto ohledu v podstatě tvrdí, že jeho jméno bylo na dotčených seznamech zařazeno po dobu delší než pět let a že Rada tím, že neformulovala všechna svá tvrzení při prvotním zařazení, prodloužila dobu pro vyřízení tohoto zařazení v rozporu s právem na to, aby jeho záležitosti byly vyřizovány v přiměřené lhůtě a povinností řádné správy.

50 Rada s argumenty žalobce nesouhlasí.

51 Úvodem je třeba připomenout, že článek 41 Listiny základních práv stanoví následující:

„1. Každý má právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány, institucemi a jinými subjekty Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě.

2. Toto právo zahrnuje především:

- a) právo každého být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout;
- b) právo každého na přístup ke spisu, který se jej týká, při respektování oprávněných zájmů důvěrnosti a profesního a obchodního tajemství;
- c) povinnost správních orgánů odůvodňovat svá rozhodnutí.

[...].“

52 Kromě toho podle judikatury je Rada v rámci přijímání omezujících opatření povinna dodržovat uvedenou zásadu řádné správy, se kterou se podle ustálené judikatury pojí povinnost příslušného orgánu zkoumat pečlivě a nestranně všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu (viz rozsudek ze dne 30. června 2016, *Al Matri v. Rada*, T-545/13, nezveřejněný, EU:T:2016:376, bod 58 a citovaná judikatura).

53 V projednávané věci je třeba bez dalšího konstatovat, že žalobce svou argumentací zpochybňuje pouze skutečnost, že jeho jméno je stále zařazeno na dotčených seznamech, přičemž nepopírá skutečnost, že byl vyslechnut před tím, než vůči němu byla tato opatření přijata, ani skutečnost, že mu byl poskytnut přístup k jeho správnímu spisu, a ani to, že sporné akty jsou dostatečně odůvodněny na základě čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv.

54 Pokud jde nejprve o argument žalobce, podle něhož Rada tím, že opětovně zařadila a ponechala jeho jméno na dotčených seznamech, porušila zásadu řádné správy, z bodů 43 a 44 výše vyplývá, že Rada mohla právoplatně opětovně zařadit a ponechat jméno žalobce na uvedených seznamech poté, co tyto seznamy přezkoumala. Uvedenou argumentaci je proto třeba odmítnout.

55 Pokud jde dále o tvrzení žalobce, že Rada nevyřídila jeho případ nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě, je třeba uvést, že skutečnost uváděná žalobcem, že jeho jméno figurovalo na dotčených seznamech po dlouhou dobu, sama o sobě neumožňuje učinit závěr, že Rada, když přijala napadené akty, vyřizovala jeho případ podjatě, nespravedlivě nebo v nepřiměřené lhůtě. Kromě toho je třeba připomenout, že napadené akty byly přijaty na základě článku 29 SEU, který svěřuje Radě pravomoc přijímat rozhodnutí, která vymezují přístup Unie ke konkrétní otázce zeměpisné nebo tematické

povahy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. září 2013, Anbouba v. Rada, T-592/11, nezveřejněný, EU:T:2013:427, bod 41). Pouhá skutečnost, že jméno žalobce se nachází na dotčených seznamech, nemůže stačit ke zpochybnění nestrannosti Rady.

- 56 V každém případě je nutno konstatovat, že žalobce nepředložil žádný konkrétní důkaz na podporu svých tvrzení, takže tato tvrzení musí být odmítnuta.
- 57 Pokud jde konečně o argument žalobce, podle něhož Rada nemohla založit rozhodnutí o opětovném zařazení jeho jména na dotčené seznamy na důvodech, které mohla uplatnit při prvotním zařazení uvedeného jména na uvedené seznamy, je třeba poznamenat, že vzhledem k důvodům zrušení rozhodnutí týkajícího se prvního zařazení tohoto jména na tyto seznamy rozsudkem ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), nic nebránilo Radě v tom, aby provedla takové opětovné zařazení ze stejných důvodů, za podmínky, že toto opětovné zařazení bylo založeno na důkazech odlišných od těch, které Tribunál shledal nedostatečnými k odůvodnění použití sporných opatření na žalobce. Tato argumentace tedy musí být odmítnuta.
- 58 Z výše uvedeného vyplývá, že druhá výtká prvního žalobního důvodu musí být zamítnuta.

Ke třetí výtce vycházející z porušení práva na účinný procesní prostředek a zásad překážky věci rozsouzené a právní jistoty

- 59 Žalobce tvrdí, že Rada porušila jeho právo na účinný procesní prostředek tím, že opětovně zařadila jeho jméno na dotčené seznamy poté, co Tribunál zrušil prvotní zařazení uvedeného jména na uvedené seznamy. Podle jeho názoru má toto opětovné zařazení za následek, že jeho žaloba ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), ztratila „prakticky jakýkoli význam“.
- 60 Žalobce kromě toho tvrdí, že Rada porušila zásady překážky věci rozsouzené a právní jistoty tím, že opětovně zařadila jeho jméno na dotčené seznamy poté, co Tribunál zrušil prvotní zařazení uvedeného jména na uvedené seznamy.
- 61 Rada s argumenty žalobce nesouhlasí.
- 62 Zaprvé je třeba připomenout, že zásada účinné soudní ochrany je obecnou zásadou unijního práva, která vyplývá z ústavních tradic společných členským státům a která byla zakotvena v článcích 6 a 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“) a v článku 47 Listiny základních práv (rozsudek ze dne 21. března 2012, Fulmen v. Rada, T-439/10 a T-440/10, EU:T:2012:142, bod 87).
- 63 Nejprve je třeba poznamenat, že argumenty žalobce týkající se skutečnosti, že Rada opětovně zařadila jeho jméno na dotčené seznamy po zrušení prvního zařazení uvedeného jména, již byly odmítnuty v bodech 43 a 44 výše.
- 64 Pokud jde dále o argumentaci žalobce, podle níž žaloba ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněno, EU:T:2014:947), ztratila „prakticky jakýkoli význam“, je třeba učinit závěr, že rozhodnutí o opětovném zařazení a ponechání jména žalobce na dotčených seznamech nezpochybnuje účinnost žaloby ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek. Tento rozsudek měl totiž za následek odstranění se zpětným účinkem uvedeného jména z těchto seznamů. Jak nicméně vyplývá z bodu 93 uvedeného rozsudku, Rada měla v rámci nového zkoumání možnost opětovně zařadit toto jméno na tyto seznamy na základě dostatečně právně podložených důvodů.

- 65 Konečně je nutno konstatovat, že žalobce využil svého práva podat projednávanou žalobu proti napadeným aktům před unijním soudem podle čl. 275 druhého pododstavce SFEU ve spojení s čl. 263 čtvrtým a šestým pododstavcem SFEU. Žalobce se proto nemůže dovolávat porušení svého práva na účinný procesní prostředek.
- 66 Z výše uvedeného vyplývá, že argumenty žalobce týkající se porušení práva na účinný procesní prostředek musí být odmítnuty.
- 67 Zadruhé je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury představují zrušující rozsudky unijních soudů poté, co se stanou konečnými, překážku věci pravomocně rozsouzené. Tato překážka se vztahuje nejen na výrok zrušujícího rozsudku, nýbrž i na odůvodnění, které k němu vedlo a je jeho nezbytnou oporou v tom smyslu, že je nezbytné k určení přesného smyslu toho, co bylo ve výroku rozhodnuto (rozsudek ze dne 3. října 2000, *Industrie des poudres sphériques v. Rada*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 81; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 2009, *ThyssenKrupp Stainless v. Komise*, T-24/07, EU:T:2009:236, body 113 a 140). Pokud autor zrušeného aktu přijme v návaznosti na zrušující rozsudek nový akt, musí respektovat nejen výrok rozsudku, ale rovněž odůvodnění, které k výroku vedlo a je nezbytnou oporou výroku, přičemž dbá na to, aby tento nový akt nebyl tižen stejnými protiprávnostmi, které byly označeny ve zrušujícím rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 5. září 2014, *Éditions Odile Jacob v. Komise*, T-471/11, EU:T:2014:739, bod 56, a ze dne 6. března 2003, *Interporc v. Komise*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, body 29 a 30 a citovaná judikatura).
- 68 Překážka věci pravomocně rozsouzené, kterou rozsudek zakládá, se nicméně váže pouze ke skutkovým a právním otázkám, které byly skutečně nebo nutně rozhodnuty (rozsudek ze dne 19. února 1991, *Itálie v. Komise*, C-281/89, EU:C:1991:59, bod 14). Článek 266 SFEU tak zavazuje orgán, jehož akt byl zrušen, pouze v míře nezbytné k zajištění splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku. Mimoto autor aktu může v novém rozhodnutí uplatnit jiné důvody, než na kterých založil své první rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. března 2003, *Interporc v. Komise*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, body 30 až 32).
- 69 V projednávaném případě žalobce tvrdí, že Rada porušila zásady překážky věci rozsouzené a právní jistoty tím, že opětovně zařadila jeho jméno na dotčené seznamy, třebaže Tribunál zrušil prvotní zařazení uvedeného jména na tyto seznamy. Stačí přitom připomenout, že skutečnost, že Tribunál rozhodl v rozsudku ze dne 13. listopadu 2014, *Kaddour I* (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), že Rada právně dostačujícím způsobem nedoložila kritéria, na jejichž základě bylo přijato uvedené prvotní zařazení, nemá žádný vliv na platnost následných rozhodnutí o opětovném zařazení a o ponechání tohoto jména na těchto seznamech, která se opírají o odlišná kritéria a důkazy. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, totiž Rada v napadených aktech uplatňuje za účelem odůvodnění posledně uvedených rozhodnutí jiný základ, a sice jeho postavení předního podnikatele působícího v Sýrii, jakož i jeho napojení na syrský režim.
- 70 Kromě toho, pokud jde o porušení zásady právní jistoty tvrzené žalobcem, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury tato zásada znamená, že právní předpisy Unie jsou jisté a že jejich použití je pro procesní subjekty předvídatelné (viz rozsudky ze dne 22. června 2006, *Belgie a Forum 187 v. Komise*, C-182/03 a C-217/03, EU:C:2006:416, bod 69, a ze dne 14. října 2010, *Nuova Agricast a Cofra v. Komise*, C-67/09 P, EU:C:2010:607, bod 77).
- 71 V projednávané věci je třeba znovu připomenout, že Rada mohla v návaznosti na rozsudek ze dne 13. listopadu 2014, *Kaddour I* (T-654/11, nezveřejněno, EU:T:2014:947) rozhodnout o opětovném zařazení jména žalobce na dotčené seznamy. Rada totiž může na základě článku 266 SFEU odstranit vady označené ve zrušujícím rozsudku tím, že po novém zkoumání přijme nové rozhodnutí o zařazení na základě dostatečně právně podložených důvodů. Kromě toho Tribunál zachoval účinky rozhodnutí a nařízení, kterými bylo jméno žalobce prvotně zařazeno na uvedené seznamy, do uplynutí lhůty pro podání kasačního opravného prostředku, aby Radě umožnil včas odstranit vady konstatované

v dotčeném rozsudku a aby bylo zabráněno ohrožení účinnosti opatření spočívajících ve zmrazení finančních prostředků, která mohou být v budoucnu přijata vůči žalobci (rozsudek ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I, T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947, body 92 a 93).

- 72 Ačkoli Rada nepodala kasační opravný prostředek proti rozsudku ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), a nevyužila možnosti poskytnuté Tribunálem opětovně zařadit jméno žalobce na dotčené seznamy ve lhůtě pro podání kasačního opravného prostředku, která uplynula dne 23. ledna 2015, tyto okolnosti nemohly vyvolat u žalobce naději, že jeho jméno nebude opětovně zařazeno na uvedené seznamy. Nepodání kasačního opravného prostředku proti uvedenému rozsudku totiž nemohlo být v žádném případě vykládáno tak, že Rada upustila od opětovného zařazení jména žalobce na tyto seznamy, jelikož Tribunál výslovně uvedl, že Radě přísluší, aby rozhodla o opatřeních k provedení tohoto rozsudku, která mohla spočívat v opětovném zařazení na základě dostatečně právně podložených důvodů. Kromě toho cílem zachování účinků prvního zařazení do doby, než uplyne lhůta pro podání kasačního opravného prostředku, bylo pouze zabránit tomu, aby žalobce převedl své finanční prostředky mimo Unii před tím, než byla Rada s to odstranit vady konstatované v uvedeném rozsudku. Radě však nebyla uložena žádná povinnost opětovně zařadit žalobcovo jméno v této lhůtě, která se za určitých okolností může ukázat jako nedostatečná pro to, aby Rada mohla provést ověření a uvedené vady odstranit, zejména pokud to vyžaduje shromáždění dodatečných důkazů, jako je tomu v projednávané věci.
- 73 Za těchto okolností nelze Radě vytýkat, že porušila zásady překážky věci rozsouzené a právní jistoty.
- 74 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout třetí výtku prvního žalobního důvodu, jakož i první žalobní důvod v plném rozsahu.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 266 SFEU

- 75 Žalobce tvrdí, že podle článku 266 SFEU měla Rada opravit chyby označené Tribunálem v rozsudku ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), nebo odstranit jeho jméno z dotčených seznamů. Rada však podle jeho názoru obešla uvedený rozsudek tím, že opětovně zařadila jeho jméno na uvedené seznamy na základě stejných právních kritérií, důvodů a důkazů jako v případě prvotního zařazení uvedeného jména na tyto seznamy. Žalobce tvrdí, že Rada nepřijala opatření podle článku 266 SFEU nezbytná k odstranění vad zjištěných Tribunálem při uvedeném prvotním zařazení.
- 76 Rada s argumenty žalobce nesouhlasí.
- 77 Článek 266 SFEU stanoví, že orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný, je povinen přijmout opatření vyplývající ze zrušujícího rozsudku.
- 78 V návaznosti na částečné zrušení nařízení č. 36/2012, prováděcího nařízení č. 363/2013 a rozhodnutí 2013/255 příslušelo Radě na základě článku 266 SFEU nově zkoumat skutečnosti za účelem posouzení, zda bylo třeba opětovně zařadit uvedené jméno na uvedené seznamy na základě nových dostatečně právně podložených důvodů [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2015, Iranian Offshore Engineering & Construction v. Rada, T-95/14, EU:T:2015:433, bod 63 (nezveřejněný) a citovaná judikatura].
- 79 Nejprve je třeba připomenout, že v rozsudku ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), Tribunál rozhodl, že Rada neprokázala, že žalobce měl pracovní vazbu s Máherem al-Asádem, ani to, že poskytoval finanční podporu syrskému režimu, a v důsledku toho zrušil nařízení č. 36/2012, prováděcí nařízení č. 363/2013 a rozhodnutí 2013/255 s účinností od 23. ledna 2015 v rozsahu, v němž se týkala žalobce.

- 80 Dále je třeba konstatovat, že druhý žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu článku 266 SFEU. Je totiž třeba poznamenat, že vynětí jména žalobce z dotčených seznamů je důsledkem zrušujícího rozsudku, podle něhož jsou zrušené akty se zpětnou účinností odstraněny z právního řádu Unie. Kromě toho, jak vyplývá z judikatury citované v bodě 78 výše, uvedený článek nebrání možnosti, aby Rada opětovně zařadila jméno žalobce na tyto seznamy z jiných důvodů, než na kterých bylo založeno prvotní zařazení tohoto jména na tytéž seznamy.
- 81 V návaznosti na rozsudek ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), mohla Rada právoplatně rozhodnout o opětovném zařazení jména žalobce na dotčené seznamy, jak vyplývá z bodů 72 a 73 výše. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Tribunál v bodě 93 tohoto rozsudku uvedl, že Rada mohla zhojit porušení konstatovaná ve zrušujícím rozsudku přijetím nových omezujících opatření vůči žalobci. Tribunál kromě toho zachoval účinky prvotního zařazení uvedeného jména na uvedené seznamy do uplynutí lhůty pro podání kasačního opravného prostředku, aby Radě umožnil včas odstranit vady konstatované v tomto rozsudku a aby bylo zabráněno ohrožení účinnosti opatření spočívajících ve zmrazení finančních prostředků, která mohou být v budoucnu přijata vůči žalobci.
- 82 Rada přitom v napadených aktech, které ponechaly jméno žalobce na dotčených seznamech, uplatnila jiná kritéria a opřela se rovněž o jiné důvody. Odůvodnění rozhodnutí o ponechání na seznamech se totiž opírá o kritérium týkající se napojení na syrský režim, prospěch z tohoto režimu a poskytování podpory tomuto režimu podle čl. 28 odst. 1 rozhodnutí 2013/255 a čl. 15 odst. 1 nařízení č. 36/2012, jakož i kritérium postavení předního podnikatele působícího v Sýrii, jak je uvedeno v čl. 27 odst. 2, čl. 28 odst. 2 písm. a) rozhodnutí 2015/255 a v čl. 15 odst. 1a písm. a) nařízení č. 36/2012. Kromě toho vzhledem k tomu, že odůvodnění, na kterém je založeno rozhodnutí o ponechání na seznamech, tj. „přední syrský podnikatel vlastní podíly nebo působící v odvětví telekomunikací, ropném a plastikářském průmyslu a mající úzké obchodní vztahy s Máherem al-Asádem“, není uvedeno v nařízení č. 36/2012, prováděcím nařízením č. 363/2013 a rozhodnutí 2013/255 v rozsahu, v němž se týkala žalobce, s účinností od 23. ledna 2015, Tribunál toto odůvodnění nezkoumal v rozsudku ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947).
- 83 V každém případě je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 93 rozsudku ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), že Rada měla v rámci nového zkoumání možnost opětovně zařadit jméno žalobce na dotčené seznamy na základě dostatečně právně podložených důvodů. Rozhodnutí o ponechání jména žalobce na uvedených seznamech přijaté na základě důvodů totožných s těmi, jež byly uvedeny při prvním zařazení, tedy může být dostatečné pro zdůvodnění uvedeného zařazení, pokud důkazy předložené Radou uvedené důvody prokazují právně dostačujícím způsobem.
- 84 Pokud jde o argument žalobce, podle něhož se nová tvrzení Rady opírají o skutečnosti, důkazy nebo okolnosti, které Tribunál shledal nedostatečnými v rozsudku ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I (T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947), je třeba konstatovat, že tato otázka se týká spíše opodstatněnosti odůvodnění uváděného vůči žalobci, a tedy legality merita sporného aktu. Tento argument předložený na podporu druhého žalobního důvodu musí být tedy odmítnut jako irelevantní.
- 85 Druhý žalobní důvod musí být tudíž zamítnut.

Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení

- 86 Žalobce nejprve tvrdí, že Rada ponechala zařazení jeho jména na dotčených seznamech na základě týchž tvrzení, která odůvodnila prvotní zařazení jeho jména na tyto seznamy, a sice skutečnosti, že poskytoval finanční podporu syrskému režimu (viz bod 5 výše). Dále uvádí, že Rada nepředložila důkazy, které by mohly prokázat opodstatněnost odůvodnění zachování uvedeného zařazení. Konečně popírá, že je v současné době předním podnikatelem působícím v Sýrii.

- 87 Rada s argumenty žalobce nesouhlasí.
- 88 Podle ustálené judikatury účinnost soudní kontroly zaručená v článku 47 Listiny základních práv vyžaduje, aby se unijní soud při přezkumu legality důvodů, ze kterých vychází rozhodnutí o zařazení nebo ponechání jména určité osoby na seznamech osob, na něž se vztahují sankce, ujistil o tom, zda se toto rozhodnutí opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Je proto třeba ověřit skutečnosti uváděné ve shrnutí důvodů, ze kterých uvedené rozhodnutí vychází, tak aby se soudní přezkum neomezoval na posouzení abstraktní pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podložené (rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119).
- 89 V případě zpochybnění legality je úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že jsou důvody uplatňované vůči dotyčné osobě podložené, přičemž tato osoba není povinna předložit důkazy o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podložené nejsou. Je třeba, aby informace a důkazy předložené dotčeným orgánem podporovaly důvody použité proti dotyčné osobě. Pokud tyto skutečnosti neumožňují konstatovat podloženost některého z důvodů, unijní soud ho nemůže přijmout jako důvod pro dotčené rozhodnutí o zápisu nebo ponechání zápisu (rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 121 až 123).
- 90 V souladu s judikaturou Soudního dvora musí být posouzení podloženosti důvodů pro zápis provedeno zkoumáním důkazů nikoli izolovaně, nýbrž v kontextu, do něhož zapadají (viz rozsudky ze dne 21. dubna 2015, Anbouba v. Rada, C-630/13 P, EU:C:2015:247, bod 51, a ze dne 21. dubna 2015, Anbouba v. Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, bod 50).
- 91 Kromě toho vzhledem k situaci v Sýrii Rada důkazní břemeno unese, uvede-li před unijním soudem soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů umožňující prokázat existenci dostatečné vazby mezi osobou, vůči níž je namířeno opatření, kterým se zmrazují finanční prostředky, a režimem, proti kterému je takto veden boj (rozsudek ze dne 21. dubna 2015, Anbouba v. Rada, C-630/13 P, EU:C:2015:247, bod 53).
- 92 V projednávaném případě je třeba připomenout, že ponechání zápisu jména žalobce na dotčených seznamech je založeno na dvou samostatných důvodech, a sice na jeho postavení předního podnikatele (kritérium předního podnikatele působícího v Sýrii), a dále na úzkých obchodních vztazích s Máherem al-Asádem (kritérium napojení na režim). Z toho vyplývá, že z důvodu svých obchodních činností má žalobce podle napadených aktů prospěch ze syrského režimu a podporuje jej (kritérium napojení na režim a prospěch z něho).
- 93 Kromě toho je nutno konstatovat, jak bylo připomenuto v bodech 35 a 36 výše, že postavení předního podnikatele působícího v Sýrii představuje v souladu s čl. 27 odst. 2 a čl. 28 odst. 2 rozhodnutí 2013/255, ve znění pozdějších předpisů, naposledy pozměněné rozhodnutím 2015/1836, jedno z právních kritérií pro uplatnění omezujících opatření, a v důsledku toho pro zařazení jména žalobce na dotčené seznamy.
- 94 Podle čl. 27 odst. 3 a čl. 28 odst. 3 rozhodnutí 2013/255, ve znění použitelném v projednávaném případě, se jména předních podnikatelek a podnikatelů působících v Sýrii nezařadí na dotčený seznam nebo se na tomto seznamu neponechají, je-li k dispozici dostatek informací o tom, že nejsou či již dále nejsou s režimem spjati, nemají na něj žádný vliv ani nepředstavují skutečné riziko obcházení.
- 95 Žalobce zaprvé tvrdí, že Rada nesprávně ponechala zařazení jeho jména na dotčených seznamech na základě týchž důvodů, jako jsou důvody odůvodňující prvotní zařazení uvedeného jména na uvedené seznamy, tj. jeho partnerství s Máherem al-Asádem a jeho finanční podpory syrskému režimu.

- 96 V projednávané věci je třeba poznamenat, jak vyplývá z bodů 82 a 83 výše, že důvody pro ponechání jména žalobce na dotčených seznamech neodpovídají důvodům pro prvotní zařazení uvedeného jména na uvedené seznamy. Důvod spočívající v postavení „předního syrského podnikatele vlastního podíly nebo působícího v odvětví telekomunikací, ropném a plastikářském průmyslu a majícího úzké obchodní vztahy s Máherem al-Asádem“ se liší od důvodů, na nichž je založeno prvotní zařazení. Nejen kritéria pro zařazení na tyto seznamy, nýbrž i důvody přijaté Radou vůči němu tak byly změněny mezi tímto prvotním zápisem na jedné straně a opětovným zařazením a ponecháním jména žalobce na dotčených seznamech na druhé straně.
- 97 V každém případě je třeba připomenout, že rozhodnutí o ponechání jména žalobce na dotčených seznamech přijaté na základě totožných důvodů jako těch uvedených při prvním zařazení může být dostatečné pro zdůvodnění uvedeného zařazení, pokud důkazy předložené Radou uvedené důvody potvrzují právně dostačujícím způsobem (obdobně viz rozsudek ze dne 13. listopadu 2014, Kaddour I, T-654/11, nezveřejněný, EU:T:2014:947, bod 93).
- 98 Je tudíž třeba odmítnout argument žalobce, podle kterého Rada nesprávně ponechala zařazení jeho jména na dotčených seznamech na základě týchž důvodů, jako jsou důvody pro prvotní zařazení uvedeného jména na uvedené seznamy.
- 99 Žalobce zadruhé tvrdí, že Rada nepředložila nové důkazy nebo důkazy, které by mohly prokázat, že důvody pro zařazení jeho jména na uvedené seznamy jsou podloženy, zejména jeho spojení s Máherem al-Asádem a jeho podporu poskytovanou syrskému režimu.
- 100 Úvodem je třeba připomenout, že Tribunál v rozsudku ze dne 26. října 2016, Kaddour II (T-155/15, nezveřejněný, EU:T:2016:628), rozhodl, že opětovné zařazení jména žalobce na dotčené seznamy bylo odůvodněno skutečností, že Rada předložila soubor přesných a shodujících se nepřímých důkazů, které ukazovaly, že si žalobce zachoval vazby s některými klíčovými postavami syrského režimu, jako je Máher al-Asád.
- 101 Kromě toho je v projednávaném případě třeba poznamenat, že Rada za účelem odůvodnění ponechání jména žalobce na dotčených seznamech poskytla jeho zástupcům dokument COREU ze dne 20. května 2016 s referenčním číslem PESC/0049/16 – ST 9478/16 a dokumenty s referenčním číslem 430/16 až 435/16 RELEX. Jedná se o několik dokumentů, které obsahují veřejně dostupné informace, sloužící podle Rady k upřesnění obecných a osobních souvislostí, které se týkají žalobce. Konkrétně dokument COREU ze dne 20. května 2016 obsahuje vysvětlení nových důvodů použitých vůči žalobci, jakož i informace poskytnuté na podporu tohoto odůvodnění. Těmito informacemi jsou zejména odkazy na internetové stránky Washington Institute, Jamestown Foundation, WorldCrunch, *The New York Sun*, *Lebanon Wire*, *Middle East Transparent*, Research on terrorism, Shabab Kurd, *Ya Libnan* a Syrian Democratic Union Organization, na kterých jsou zveřejňovány články týkající se žalobce. Pokud jde o dokumenty s referenčním číslem 430/16 až 435/16 RELEX, tyto obsahují nové články v tisku citované v dokumentu COREU ze dne 20. května 2016 a zveřejněné na internetových stránkách Shabab Kurd, *Ya Libnan*, Writtingcompany, WorldCrunch a Syrian Democratic Union Organization, jakož i zprávu o solventnosti dopravní automobilové a dodávkové společnosti, kterou v prosinci 2015 vypracovala společnost Orbis.
- 102 Je přitom třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, obsahují dotčené dokumenty samostatné informace pocházející z otevřených a různorodých veřejných zdrojů, které se liší od těch, které Tribunál shledal v rozsudku ze dne 26. října 2016, Kaddour II (T-155/15, nezveřejněný, EU:T:2016:628), informacemi představujícími soubor nepřímých důkazů, jež umožňovaly odůvodnit opětovné zařazení jména žalobce na dotčené seznamy. Jediná podobnost mezi uvedenými dokumenty a dokumentací poskytnutou Radou za účelem podložení uvedeného opětovného zařazení spočívá v tom, že tyto informace se shodují ve skutečnosti, že žalobce je součástí jádra řídicí hospodářské třídy v Sýrii z důvodu spravování obchodních záležitostí Máhera al-Asáda,

a v nepopiratelné povaze jeho vazeb se syrským režimem, neboť prostřednictvím svých obchodních a profesních činností vykonává rozhodující vliv na nejvýše postavené vedoucí představitele tohoto režimu.

103 Především je třeba poznamenat následující:

- nejprve, dokument s referenčním číslem 433/16 RELEX, a sice článek uveřejněný dne 27. března 2005 na blogu Writtingcompany o úpadku libanonské banky označuje žalobce jako „obchodního manažera (office manager) Lt. Col. Máhera al-Asáda“. Stejně tak dokument s referenčním číslem 431/16 RELEX, a sice článek uveřejněný dne 9. února 2013 na internetové stránce *Ya Libnan* obsahuje tvrzení, podle kterého „byl na obchodního manažera Máhera, Khaleda Kaddoura, bezplatně převeden byt v Bejrútu v hodnotě 2,5 milionu dolarů pod kontrolou Máhera“;
- dále, dokument s referenčním číslem 432/16 RELEX, a sice článek uveřejněný dne 26. listopadu 2015 na internetové stránce WorldCrunch obsahuje tvrzení, podle kterých „klan syrských oligarchů zahrnuje i Máhera al-Asáda, bratra prezidenta a jeho sluhy Mohameda Hamšoa, Samera Debse a Khaleda Kaddoura“, a že „výměnou za státní příspěvek tito podnikatelé převádějí část svých zisků“;
- kromě toho, dokument s referenčním číslem 430/16 RELEX, a sice článek uveřejněný dne 27. března 2012 na internetové stránce Shabab Kurd odkazuje na seznam členů „soukromé obchodní skupiny Máhera al-Asáda“, přičemž žalobce popisuje jako „pravou ruku Máhera al-Asáda“. V tomto článku se rovněž uvádí, že žalobce „vlastní továrnu na výrobu plastů a společnost, která se specializuje na nákup vojenských zbraní v zahraničí“;
- mimoto, dokument s referenčním číslem 434/16 RELEX, a sice článek uveřejněný dne 3. června 2015 na internetové stránce Syrian Democratic Union Organization, který je nadepsán „Nová Máher al-Asádova syrská mafie“, obsahuje tvrzení, podle kterého „korupce Máhera al-Asáda mimo Sýrii funguje prostřednictvím Mirzy Nitham Eddin a jejího zetě Khaleda Nasser Kaddoura, kteří jsou ‚správci‘ jeho obchodních činností v zahraničí“;
- konečně, dokument s referenčním číslem 435/16 RELEX obsahuje zprávu o solventnosti vypracovanou v prosinci 2015 společností Orbis ohledně dopravní automobilové a dodávkové společnosti ve vlastnictví Ajmána Džábira, která byla založena v roce 2010, v níž žalobce drží významný podíl, a sice 40 % akcií uvedené společnosti.

104 Je tedy třeba učinit závěr, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, Rada v rámci tohoto řízení poskytla nové dokumenty, které jsou relevantní pro účely podložení důvodů pro ponechání žalobcova jména na dotčených seznamech.

105 Žalobce zatřetí zpochybňuje pravdivost informací obsažených v dotčených dokumentech a tvrdí, že postrádají důkazní sílu.

106 V tomto ohledu je třeba nejprve poznamenat, že žalobce zpochybňuje pravdivost informací obsažených v dotčených dokumentech, ale nepředkládá žádný důkaz, který by mohl podpořit toto zpochybnění, mimo jeho svědectví přiloženého k žalobě.

107 Dále, pokud jde o důvěryhodnost informací poskytnutých Radou, je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou se činnost Soudního dvora a Tribunálu řídí zásadou volného hodnocení důkazů a jediným kritériem pro hodnocení předložených důkazů je jejich hodnověrnost. Mimoto pro posouzení důkazní hodnoty určitého dokumentu je třeba ověřit důvěryhodnost informací, které jsou v něm obsaženy, a vzít v úvahu původ dokumentu, okolnosti jeho vyhotovení, komu je dokument

určen, a klást si otázku, zda se dokument vzhledem ke svému obsahu jeví jako rozumný a důvěryhodný (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2012, Shell Petroleum a další v. Komise, T-343/06, EU:T:2012:478, bod 161 a citovaná judikatura).

- 108 Je přitom třeba uvést, jak vyplývá z bodu 101 výše, že každý zdroj digitálních informací, jenž je veřejně přístupný, poskytuje různé informace a že všechny tyto zdroje se v podstatě shodují na označení žalobce jako člena jádra řídicí hospodářské třídy v Sýrii z důvodu jeho obchodních činností a jeho spravování obchodních záležitostí Máhera al-Asáda, čímž tak má prospěch ze syrského režimu, zejména v současné situaci občanské války. Kromě toho je třeba podotknout, že tato dokumentace byla zveřejněna k různým datům a dokonce, co se týče některých článků, před vyostřením syrské krize, a že již v této fázi byl žalobce považován za osobu spojenou s Máherem al-Asádem.
- 109 Konečně tato dokumentace nejen podepřela informace, které Tribunál v rozsudku ze dne 26. října 2016, Kaddour II (T-155/15, nezveřejněný, EU:T:2016:628), shledal jako informace představující soubor přesných a shodujících se nepřímých důkazů, které ukazovaly, že si žalobce zachoval vazby s některými klíčovými postavami syrského režimu, jako je Máher al-Asád, nýbrž rovněž poskytla nové a aktuálnější informace, které mohou odůvodnit ponechání jména žalobce na dotčených seznamech.
- 110 Zejména dokument s referenčním číslem 430/16 RELEX, a sice článek uveřejněný dne 27. března 2012 na internetové stránce Shabab Kurd totiž popisuje některé obchodní činnosti žalobce, zejména pak skutečnost, že je vlastníkem „továrny na výrobu plastů a společnosti, která se specializuje na nákup vojenských zbraní v zahraničí“. Kromě toho dokument s referenčním číslem 434/16 RELEX, a sice článek uveřejněný dne 3. června 2015 na internetové stránce Syrian Democratic Union Organization ozřejmuje obchodní a příbuzenský vztah žalobce s Mirzou Nitham Eddin, a sice že žalobce je zetěm jmenované, což ostatně sám žalobce uznal v žalobě. Navíc se v tomto článku uvádí, že žalobce je správcem obchodních záležitostí Máhera al-Asáda v zahraničí. Mimoto dokument s referenčním číslem 435/16 RELEX, a sice zpráva o solventnosti vypracovaná v prosinci 2015 společností Orbis vyzdvihuje, že žalobce je držitelem významného podílu v dopravní automobilové a dodávkové společnosti ve vlastnictví A. Džábira, syrského podnikatele, jehož jméno je rovněž zařazeno na dotčených seznamech, což nebylo zpochybněno rozsudkem ze dne 26. října 2016, Džábir v. Rada (T-154/15, nezveřejněný, EU:T:2016:629). V tomto ohledu se žalobce omezuje na tvrzení, aniž by popíral svou účast či předložil jakýkoliv důkaz o opaku, že tato společnost nebyla nikdy aktivní a ani neuskutečnila žádné obchodní transakce. Nic tedy neumožňuje zpochybnit důvěryhodnost těchto informací.
- 111 Z toho vyplývá, že argumentace žalobce zpochybňující pravdivost informací obsažených v těchto dokumentech a jejich důvěryhodnost musí být zamítnuta jako neopodstatněná.
- 112 Žalobce začtvrté na základě výňatků ze svého svědectví přiloženého k žalobě zpochybňuje tvrzení Rady týkající se důvodů pro ponechání zařazení jeho jména na dotčených seznamech. Žalobce rovněž vyzývá Tribunál, aby „v plném rozsahu zkoumal předložené důkazy“.
- 113 V této souvislosti je třeba připomenout, že text žaloby sice může být podpořen a doplněn v konkrétních bodech odkazy na určité výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, nicméně obecný odkaz na ostatní písemnosti, a to i ty, které jsou přiložené k žalobě, nemůže zhojit nedostatek základních informací v žalobě. Tribunálu nepřísluší, aby v přílohách vyhledával a zjišťoval žalobní důvody a argumenty, které by mohl považovat za důvody a argumenty tvořící základ žaloby, jelikož přílohy mají pouze důkazní a pomocnou funkci (viz usnesení ze dne 19. května 2008, TF1 v. Komise, T-144/04, EU:T:2008:155, bod 29 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 25. října 2012, Arbos v. Komise, T-161/06, nezveřejněný, EU:T:2012:573, bod 23).
- 114 Tribunál proto bude zkoumat pouze výňatky ze svědectví žalobce výslovně uvedené a analyzované v žalobě, jelikož odkazy na jeho svědectví jako celek musí být považovány za nepřipustné.

- 115 Pokud jde o výňatky z jeho svědectví uvedené a analyzované v žalobě, žalobce nejprve tvrdí, že nemá profesní ani obchodní vztah s Máherem al-Asádem a že nikdy nepodporoval ani nezastával žádnou politickou funkci ve vládě. Trvá dále na tom, že jeho „bývalý“ majetek a jeho obchodní zájmy nevyplývají z výhod či preferencí poskytnutých syrským režimem, nýbrž z jeho podnikatelských iniciativ (zejména v odvětví tabáku). Mimoto zpochybňuje existenci jeho údajné činnosti v odvětví telekomunikací, ropném a plastikářském průmyslu. Kromě toho tvrdí, že nikdy neuzavřel smlouvy s vládou ani neuskutečnil žádný druh transakce, ze které by získal provizi. Konečně tvrdí, že je v současné době nevýznamným podnikatelem, neboť jeho obchodní zájmy byly zničeny na začátku války. Na podporu svého svědectví předložil fotokopie fotografií, které mají prokázat zničení jeho továrny na zpracování tabáku.
- 116 V tomto ohledu žalobce předkládá pouze své svědectví a fotokopie černobílých fotografií nízké kvality objektu, který se podobá zničené budově, aniž by předložil sebemenší důkaz, který by mohl zpochybnit tvrzení Rady a dokumentaci, o níž se tato v projednávané věci opřela. Žalobce totiž mohl předložit stanovky, smlouvy nebo jiné doklady prokazující jeho obchodní či podnikatelské činnosti, nebo dokonce zastavení jakékoli činnosti. Kromě toho je třeba poukázat na to, že toto svědectví pocházející od samotného žalobce má pouze slabou důkazní hodnotu.
- 117 Je proto třeba konstatovat, že žalobce nepředložil žádnou skutečnost, která by mohla zpochybnit podloženost důvodů pro ponechání zařazení jeho jména na dotčených seznamech. Naopak ve svých písemnostech uznal, že před vypuknutím války byl v Sýrii předním podnikatelem.
- 118 Mimoto, jak bylo uvedeno v bodech 101, 103, 109 a 110 výše, Rada předložila celou řadu dokumentů z různých zdrojů, jež mohou prokázat, že žalobce byl napojen na místní syrský režim, což odůvodňovalo ponechání jeho jména na dotčených seznamech.
- 119 Je totiž třeba připomenout, že Rada ve svých dopisech ze dne 30. května a 26. července 2016 poskytla zástupcům žalobce kopii nových dokumentů a informace (dokument COREU ze dne 20. května 2016 s referenčním číslem PESC/0049/16 – ST 9478/16 a dokumenty s referenčním číslem 430/16 až 435/16 RELEX) týkající se ponechání zařazení jména žalobce na dotčených seznamech a změny shrnutí důvodů, ze kterých toto zařazení vychází (body 25 a 27 výše). Tato nová dokumentace obsahuje nové nepřímé důkazy a nové informace týkající se žalobce ve vztahu k nepřímým důkazům, o kterých bylo v rozsudku ze dne 26. října 2016 – Kaddour II (T-155/15, nezveřejněný, EU:T:2016:628), již rozhodnuto, že jsou dostatečné pro podložení důvodů uplatněných Radou k odůvodnění opětovného zařazení uvedeného jména na uvedené seznamy (viz body 101, 103 a 110 výše), a dále informace, které potvrzují nepřímé důkazy, které již Rada uplatnila při uvedeném opětovném zařazení.
- 120 Kromě toho Rada připojila k žalobní odpovědi další novinové články z různých zdrojů. Tyto články uvádí, že syrská hospodářská elita byla z velké části tvořena podnikateli vybranými Bašárem al-Asádem a jeho širší rodinou a že tato elita byla úspěšná, protože využívala výhod režimu. Je tak třeba konstatovat, že Rada právem zohlednila tyto skutečnosti nikoli s cílem odůvodnit sporné akty *ex post*, nýbrž jako nepřímé důkazy umožňující prokázat, že s ohledem na kontext přijetí těchto aktů je odůvodnění těchto aktů dostatečné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2012, Rada v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 62).
- 121 Je tedy třeba učinit závěr, že tyto dokumenty jako celek tak tvoří soubor nepřímých důkazů ve smyslu rozsudku ze dne 21. dubna 2015, Anboubá v. Rada (C-630/13 P, EU:C:2015:247, bod 52), který je rovněž s to odůvodnit ponechání jména žalobce na dotčených seznamech.
- 122 Z výše uvedeného vyplývá, že Rada předložila soubor přesných a shodujících se nepřímých důkazů ve smyslu judikatury citované v bodě 91 výše, které ukazují, že si žalobce zachoval vazby s některými klíčovými postavami syrského režimu, jako je Máher al-Asád. Je tudíž třeba učinit závěr, že druhý důvod pro ponechání jména žalobce na dotčených seznamech byl dostatečně podložen.

- 123 Kromě toho podle judikatury týkající se rozhodnutí o přijetí omezujících opatření s ohledem na preventivní povahu těchto opatření platí, že pokud je unijní soud toho názoru, že alespoň jeden z uvedených důvodů je dostatečně přesný a konkrétní, podložený a představuje sám o sobě dostatečný základ pro toto rozhodnutí, pak okolnost, že ostatní z těchto důvodů tento požadavek nespĺňují, neodůvodňuje zrušení uvedeného rozhodnutí (rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 72 a citovaná judikatura).
- 124 Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě Rada legitimně podložila druhý důvod pro ponechání zařazení jména žalobce na dotčených seznamech, a sice jeho úzké obchodní vztahy s Máherem al-Asádem, a že tento důvod je dostatečným základem pro zařazení na seznam podle zákonného kritéria stanoveného v čl. 28 odst. 1 rozhodnutí 2013/255 a v čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 36/2012, není třeba zkoumat podloženost prvního důvodu.
- 125 Je však třeba pro úplnost uvést, že Rada předložila rovněž nové nepřímé důkazy za účelem prokázání, že žalobce je předním syrským podnikatelem, zejména nepřímý důkaz o jeho vlastnictví továrny na výrobu plastů a společnosti, která se specializuje na nákup vojenských zbraní v zahraničí, jakož i nepřímý důkaz o jeho 40% podílu na kapitálu dopravní automobilové společnosti s A. Džábirem, předním podnikatelem, jehož jméno je rovněž zařazeno na dotčené seznamy. Navíc samotný žalobce ve svém svědectví předloženém v příloze k žalobě uznal, že před vypuknutím války byl v Sýrii předním podnikatelem, avšak nepředložil důkazy, které by umožňovaly dospět k závěru, že tomu tak již není.
- 126 Jak přitom vyplývá z čl. 27 odst. 3 a čl. 28 odst. 3 rozhodnutí 2013/255, jména předních podnikatelů se nezařadí na seznam osob uvedený v příloze I uvedeného rozhodnutí, nebo se na tomto seznamu neponechají, je-li k dispozici dostatek informací o tom, že nejsou či již nadále nejsou s režimem spjaty, nemají na něj žádný vliv nebo nepředstavují skutečné riziko obcházení. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že kromě svědectví žalobce, které – jak bylo uvedeno v bodě 116 výše – nelze považovat za dostatečný důkaz, ze spisu ve věci nevyplývá, že žalobce již není napojen na režim, a proto se Rada nedopustila pochybení tím, že jej zařadila na dotčené seznamy na základě kritéria „předního podnikatele“ zavedeného uvedenými ustanoveními.
- 127 Kromě toho je třeba připomenout, že opatření podle čl. 27 odst. 2 a čl. 28 odst. 2 rozhodnutí 2013/255, naposledy pozměněného rozhodnutím 2015/1836, se vztahují na „přední podnikatele působící v Sýrii“, jakož i na „osoby s nimi spojené, jak jsou uvedeny v příloze I“. Vzhledem k tomu, jak vyplývá z rozsudku ze dne 26. října 2016, Džábir v. Rada (T-154/15, nezveřejněný, EU:T:2016:629, bod 109), že Rada předložila dostatečné důkazy za účelem prokázání, že A. Džábir byl právem zařazen na dotčené seznamy, a dále, jak vyplývá ze skutečností předložených v projednávané věci Radou, že je žalobce spojen s A. Džábirem, K. Kaddour je s to být napojen na režim ve smyslu čl. 27 odst. 2 a čl. 28 odst. 2 rozhodnutí 2013/255. Navíc žádný poznatek ve spisu nemůže toto zjištění zpochybnit. Naopak, jak již bylo uvedeno, žalobce je spojen s A. Džábirem, jelikož oba jsou většinovými akcionáři, přičemž každý z nich drží 40 % kapitálu v dopravní společnosti.
- 128 S ohledem na výše uvedené je třeba třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení základních práv a zásady proporcionality

- 129 Žalobce nejprve tvrdí, že ponechání jeho jména na dotčených seznamech v návaznosti na zrušení prvotního zařazení uvedeného jména na uvedené seznamy představuje porušení jeho práva na respektování dobré pověsti a práva na vlastnictví zaručených články 7 a 17 Listiny základních práv a články 1 a 8 EÚLP. Dále tvrdí, že vůči němu přijatá opatření jsou nepřiměřená, jelikož zaprvé Rada

nebyla schopna prokázat podloženost důvodů uplatňovaných v tomto ohledu a zadruhé tato opatření nebudou mít žádný účinek na syrský režim z důvodu skutečnosti, že není členem tohoto režimu a nemá vlivné postavení a zatřetí uvedená opatření způsobila skutečnou újmu jemu a jeho rodině.

- 130 Rada s argumenty žalobce nesouhlasí.
- 131 Pokud jde zaprvé o argument žalobce vycházející z porušení jeho práva na vlastnictví, je třeba poukázat na to, že toto právo patří mezi obecné zásady unijního práva a je zakotveno v článku 17 Listiny základních práv (viz rozsudek ze dne 13. září 2013, *Makhlouf v. Rada*, T-383/11, EU:T:2013:431, bod 96 a citovaná judikatura).
- 132 Podle ustálené judikatury se nicméně v unijním právu právo na vlastnictví netěší absolutní ochraně. Proto může být výkon tohoto základního práva omezen za podmínky, že tato omezení skutečně odpovídají cílům obecného zájmu sledovaným Uníí a nejsou s ohledem na sledovaný cíl nepřiměřeným a neúnosným zásahem do samotné podstaty takto zaručeného práva [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, *Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa*, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 121, a ze dne 25. června 2015, *Iranian Offshore Engineering & Construction v. Rada*, T-95/14, EU:T:2015:433, bod 59 (nezveřejněný)].
- 133 Z toho vyplývá, že vzhledem k prvořadému významu ochrany civilního obyvatelstva v Sýrii nejsou omezení žalobcova práva na vlastnictví nepřiměřená (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 13. září 2013, *Makhlouf v. Rada*, T-383/11, EU:T:2013:431, bod 106), a to tím spíše, že rozhodnutí 2013/255 a nařízení č. 36/2012 stanovují určité výjimky umožňující osobám a subjektům, kterých se omezující opatření týkají, pokrýt základní výdaje.
- 134 Rozhodnutí 2013/255 a nařízení č. 36/2012 totiž stanoví možnost schválit použití zmrazených finančních prostředků pro uspokojení základních potřeb či úhradu některých závazků, udělit zvláštní povolení k uvolnění zmrazených finančních prostředků, jiných finančních aktiv nebo jiných hospodářských zdrojů, a pravidelně přezkoumávat záznamy na seznamech k zajištění toho, aby osoby a subjekty, které již neodpovídají kritériím pro zařazení na sporný seznam, z něj byly vyňaty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. září 2013, *Makhlouf v. Rada*, T-383/11, EU:T:2013:431, body 102 a 105).
- 135 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že žalobce nikdy nevyjádřil potřebu získat přístup ke všem nebo k části zmrazených finančních prostředků.
- 136 Tento argument je tudíž třeba odmítnout.
- 137 Pokud jde zadruhé o argument žalobce vycházející ze zásahu do práva na dobrou pověst, je třeba připomenout, že toto právo není absolutní výsadou a že jeho výkon může být předmětem omezení odůvodněných cíli obecného zájmu, které Unie sleduje. Každé omezující opatření hospodářského nebo finančního charakteru tak zahrnuje již pojmově účinky, které se dotýkají dobré pověsti osoby nebo subjektu, vůči nimž je namířeno, a způsobuje jim tím újmu. Důležitost cílů sledovaných předmětnými omezujícími opatřeními však může odůvodňovat negativní důsledky, jakkoliv značné, pro dotčené osoby a subjekty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. března 2015, *Central Bank of Iran v. Rada*, T-563/12, EU:T:2015:187, bod 115).
- 138 Kromě toho a v každém případě je nutno konstatovat, jak již uvedla Rada, že žalobce nepředkládá žádný důkaz, který by mohl prokázat, že vůči němu přijatá opatření poškodila jeho dobrou pověst, a proto je třeba jeho tvrzení odmítnout.
- 139 Pokud jde zatřetí o argument žalobce vycházející z porušení zásady proporcionality, z ustálené judikatury vyplývá, že zásada proporcionality je součástí obecných zásad unijního práva a vyžaduje, aby prostředky zavedené ustanovením unijního práva byly s to dosáhnout legitimních cílů sledovaných

dotyčnou právní úpravou a nepřekračovaly meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné [rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, *Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa*, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 122; ze dne 25. června 2015, *Iranian Offshore Engineering & Construction v. Rada*, T-95/14, EU:T:2015:433, bod 60 (nezveřejněný), a ze dne 14. března 2017, *Bank Tejarat v. Rada*, T-346/15, nezveřejněný, EU:T:2017:164, bod 149].

- 140 Práva žalobce jsou zajisté do určité míry omezena z důvodu omezujících opatření vůči němu přijatých, jelikož nemůže zejména nakládat s vlastními finančními prostředky, které se případně nacházejí na území Unie, ani je do Unie převést, s výjimkou zvláštních povolení. Stejně tak opatření, která se vztahují na žalobce, mohou případně ve vztahu k němu vzbuzovat jistou podezřivost nebo nedůvěru u jeho partnerů a zákazníků.
- 141 Nicméně ze zkoumání třetího žalobního důvodu vyplývá, že Rada oprávněně ponechala jméno žalobce na dotčených seznamech na základě obchodního vztahu, který ho pojí s klíčovými postavami režimu, zejména s Máherem al-Asádem. Z tohoto důvodu musí být žalobce považován za předního podnikatele působícího v Sýrii.
- 142 Rozhodnutí o ponechání jména žalobce na dotčených seznamech je za předpokladu, že je založeno na kritériu týkajícím se napojení žalobce na syrský režim prostřednictvím jeho úzkých obchodních vztahů s Máherem al-Asádem, a tudíž prostřednictvím jeho podpory poskytované uvedenému režimu, s to dosáhnout cíle obecného zájmu sledovaného politikou omezujících opatření přijatou Radou, a sice ukončení represí vůči civilnímu obyvatelstvu v Sýrii, při nichž přišlo o život tisíce civilistů. Tento cíl zapadá do obecnějšího rámce snah spojených se zachováním míru a mezinárodní bezpečnosti ve smyslu článku 21 SEU, který se týká ustanovení o vnější činnosti Unie, a je v důsledku toho legitimní.
- 143 Pokud jde o údajně nepřiměřený charakter ponechání jména žalobce na dotčených seznamech, je nutno připomenout, jak vyplývá z bodů 133 a 134 výše, že čl. 28 odst. 6 rozhodnutí 2013/255, v pozměněném znění, stanoví možnost schválit použití zmrazených finančních prostředků pro uspokojení základních potřeb či úhradu některých závazků a udělit zvláštní povolení k uvolnění zmrazených finančních prostředků, jiných finančních aktiv nebo jiných hospodářských zdrojů (viz obdobně rozsudky ze dne 3. září 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise*, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 364, a ze dne 15. listopadu 2012, *Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa*, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 127).
- 144 Mimoto je třeba vzít v potaz, že ponechání žalobcova jména na dotčených seznamech nemůže být označeno za nepřiměřené z důvodu údajné potenciálně neomezené povahy. Toto ponechání je totiž pravidelně prověřováno (přinejmenším ročně), aby se zajistilo, že osoby a subjekty, které již neodpovídají kritériím pro zařazení na uvedené seznamy, z nich byly vyňaty (viz obdobně rozsudky ze dne 3. září 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise*, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 365, a ze dne 15. listopadu 2012, *Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa*, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 129).
- 145 Pokud jde o újmu, která byla žalobci podle jeho tvrzení způsobena v důsledku ponechání zařazení jeho jména na dotčených seznamech a podle kterých byly jeho podniky zničeny a jeho život, jakož i život jeho rodinných příslušníků je v nebezpečí, je třeba nejprve poukázat na to, že žalobce ve svých návrhových žádáních nepožádal o náhradu této újmy.
- 146 V tomto ohledu je v každém případě třeba dále konstatovat, že za účelem prokázání existence tvrzené újmy se žalobce omezil na předložení svého svědectví, jakož i fotokopii černobílých fotografií nízké kvality objektu, který se podobá zničené budově. Důkazy předložené žalobcem nestačí k prokázání existence uvedené újmy.

- 147 Konečně je třeba připomenout, že důležitost cílů sledovaných napadenými akty může odůvodňovat negativní důsledky, jakkoliv značné, pro žalobce, aniž mají dopad na jejich legalitu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2014, Ezz a další v. Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 191).
- 148 Z toho vyplývá, že vzhledem k prvořadému významu zachování míru a mezinárodní bezpečnosti jsou omezení práva na vlastnictví a práva na dobrou pověst žalobce případně způsobená napadenými akty odůvodněna cílem obecného zájmu a nejsou nepřiměřená ve vztahu ke sledovaným cílům.
- 149 S ohledem na výše uvedené je třeba čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení základních práv a zásady proporcionality zamítnout.

K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady zákazu diskriminace

- 150 Žalobce tvrdí, že Rada porušila zásadu zákazu diskriminace tím, že zacházela s ponecháním zařazení jeho jména na dotčených seznamech stejně jako v případě zařazení jmen M. Hamšoa a A. Džábira na uvedené seznamy. V této souvislosti tvrdí, že uvedená zásada znamená nejen to, že s podobnými případy bude zacházeno stejně, ale rovněž to, že s odlišnými případy bude zacházeno odlišně. Tvrdí, že i když je pravda, že se obrátil na stejného právního zástupce jako M. Hamšo a A. Džábir, nic to nemění na tom, že skutky, které jsou mu vytýkány a jeho profesní situace jsou zcela odlišné od skutků vytýkaných posledně jmenovaným a od jejich profesní situace.
- 151 Rada s argumenty žalobce nesouhlasí.
- 152 Zásada rovného zacházení, která představuje jednu ze základních právních zásad, podle judikatury brání tomu, aby se srovnatelnými situacemi bylo zacházeno odlišně nebo s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (rozsudek ze dne 14. října 2009, Bank Melli Iran v. Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 56).
- 153 V projednávané věci je třeba poznamenat, jak uvedla Rada při obhajobě, že žalobce byl předmětem sporných opatření po individuálním posouzení založeném na pádných důkazech. Rada uznala, že důvody a důkazy, z nichž vycházela při ponechání zařazení jména žalobce na dotčených seznamech, se liší od důvodů a důkazů, z nichž uvedený orgán vycházel při ponechání zařazení jmen M. Hamšoa a A. Džábira na uvedených seznamech. Je pravda, že jména těchto tří osob byla zařazena na tyto seznamy z důvodu jejich obchodních činností, jelikož – byť jsou jejich činnosti odlišné – mají tyto osoby prospěch ze syrského režimu a podporují jej (kritérium předního podnikatele působícího v Sýrii). Nic však nenaznačuje, že by Rada zacházela se situací žalobce stejně jako se situací M. Hamšoa a A. Džábira.
- 154 Tento žalobní důvod musí být proto zamítnut jako neopodstatněný.
- 155 Pátý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout, a tudíž i žaloba musí být v plném rozsahu zamítnuta.

K nákladům řízení

- 156 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobce neměl ve věci úspěch a Rada požadovala náhradu nákladů řízení, je důvodné rozhodnout, že žalobce ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Khaled Kaddour ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 31. května 2018.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	1
K prvotnímu zápisu jména žalobce na seznamy osob dotčených omezujícími opatřeními	2
K opětovnému zápisu a ponechání jména žalobce na seznamech osob dotčených omezujícími opatřeními	4
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	5
Právní otázky	5
K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zneužití pravomoci a porušení zásady řádné správy, zásady překážky věci rozsouzené, jakož i právní jistoty a práva na účinný procesní prostředek	6
K první výtce vycházející ze zneužití pravomoci	6
K druhé výtce vycházející z porušení zásady řádné správy	8
Ke třetí výtce vycházející z porušení práva na účinný procesní prostředek a zásad překážky věci rozsouzené a právní jistoty	9
Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 266 SFEU	11
Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení	12
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení základních práv a zásady proporcionality	18
K pátému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady zákazu diskriminace	21
K nákladům řízení	21